

Oruç Babadan Aforizmalar 3

– Ömer Faruk · 30 Ocak 2012

*-Hayatı hak ettiğini düşünüyor musun? Cevabın “evet”se onu hak etmek için neler yaptığını söyler misin? Söyleyeceklerin kendin için yaptıklarınla ilgiliyse doğru cevap olarak kabul edemem. Mesela, yaralı bir hayvanı tedavi ettin mi, bir çiçek ya da bir ağaç ektin mi, bir dalı kırarken için cız etti mi, doğayı çöplerden temizlemeye çalıştın mı gibi... Çünkü hayat ancak doğa ve diğer canlılarla birlikte mümkündür.

*-İçten gelen bir gülümseme ile dünyanın en güzel yüzüne sahip olabilirsiniz. Ayna karşısında saatlerce süslenmeyi bırakıp gülümsemeye çalışın. Hemen şimdi...

*-Yaşlanmayı geciktirici bir ilaç ya da gıda mı arıyorsunuz? Aramayı bırakın ve bir de aşkı deneyin derim ben.

*-Kendimizi bulduğumuzu zannettiğimizde neden daha fazla kendimizi arama ihtiyacı hissediyoruz?

*-Uçurumları aşmak için insana kanat değil, akıl gerekir.

*-Bilim mi, paramı? Neden birisini seçmek zorundayız ki!... İkisi de olsa daha iyi değil mi?

*-Elleri, ayakları ve yüzü kir içindeydi; ama vicdanı tertemiz!

*-Gemideki kaptan istediği kadar usta olsun, deniz mutlaka, onu yenecek yeni yeni oyunlar icat eder.

*-Ringde nice boksörü bir-iki yumrukta devirdi, fakat sevdiği kadının bir sözü ile devrildi. İşte kelimelerin gücü ...

*-Dost arayanlara şaşarım. Çünkü dost aranmaz, o, gelir sizi buluverir.

*-İnsanların çoğu acınmaktan nefret ederler. Acınacak duruma düştüklerinden mi, yoksa kendileri de acımak zorunda kalacaklarından mı?

*-“Denedim, yapamadım” deme. Denemezsen hiç yapamazsın. Bir şeyin yanlış olduğunu da ancak deneyerek öğrenebilirsin.

*-Hakkında kütüphaneler dolusu kitap yazılmış ama gene de ne olduğu anlaşılammış olan şey nedir? Cevap:Aşk... Ne olduğu bilinemiyeceği bilindiği halde, ne olduğu hakkında kütüphaneler dolusu kitap yazılacak olan şey nedir? Cevap:Aşk...

*-Tünellerden korkarım, ama severim. Aydınlıktan karanlığa, sonra da karanlıktan tekrar aydınlığa geçiş bir varoluş döngüsü gibi gelir bana!

*-Akıllı insanları hem severim, hem kıskanırım, hem de onlardan korkarım. Severim çünkü insanlık için birçok yararlı şeye onlar sayesinde sahip olduk; kıskanırım çünkü onların olan şeylere ben de sahip olmak isterim, ama onların o şeyleri bir başkasına kolay kolay vermesinin de mümkün olmadığını bilirim; korkarım çünkü insan ve insanlık adına birçok felaketin müsebbibi onlardır.

*-Sahip olduklarınızın sağladığı imkanlar doğrultusunda yaşamınızı sürdürmeye çalışmalısınız. Bunlar azdır veya çoktur. Fark etmez.

*-Yenilgiyi tatmayan kazandığı bir zaferi de dolu dolu yaşayamaz.

*-Sevginizi verdiğiniz insanlardan sevgi beklemeyiniz. Bekler de karşılık bulamazsanız, onları vefasızlıkla

suçlamayınız. Bırakınız sevgi ırmağınız doğal haliyle akıp gitsin. Nasıl olsa bir gün mutlaka kendiliğinden bir sevgi denizine karışacaktır.